

Fjerde næstformand (Arentoft):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til indenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om socialindkomst og af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Ændring af regler om beregning af formuetillæg og ejerboligfradrag).

(Fremsat 27/10 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Erik B. Smith (S):**

Det omhandlede lovforslag indeholder to elementer, hvor jeg kan sige på forhånd, at socialdemokratiet er positivt over for det første og negativt over for det andet.

Forslaget om tilpasning af reglerne til skatteloven om beskatning af ægtefællers formue og formueindkomst, således at formuetillægget fordeles mellem ægtefællerne, som formuen er delt, er både rimeligt og rigtigt.

Forslaget om at udvide ejerboligfradraget ved tofamilieshuse, blandede ejendomme og landejendomme til andet end pensionens grundbeløb og hustrutillæg overrasker imidlertid den socialdemokratiske gruppe. På et tidspunkt, hvor man finder det nødvendigt, ikke af ideologiske grunde for nu at referere statsministeren fra åbningstalen, at skære ned på det sociale område, endog for de allerdårligst stillede grupper, forekommer det helt uforståeligt, at man ønsker at afsætte yderligere udgifter, nærmere angivet 10 mill. kr., for samfundet til en befolkningsgruppe, hvis problem i denne sammenhæng er, at de har en formue.

Af bemærkningerne kan man næsten få det indtryk, at socialministeren nærmest har følt sig forpligtet til at fremsætte dette forslag. I den anledning vil jeg gerne citere den socialdemokratiske ordfører fra førstebehandling af lovforslag nr. L 105 den 18. februar (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 2271):

»Jeg synes, det er værd at bemærke, at der ikke er tale om ændringer i socialindkomst-

loven, og at analogislutninger altså ikke kan finde sted til andre sociale ydelser. Det er også værd at bemærke, at der er tale om en overgangsregel. Fra 1. januar 1984 skal der gælde et fælles indkomstgrundlag ved beregning af alle ydelser til pensionister.«

Socialdemokratiet ønsker ikke at medvirke til denne isolerede ændring, men står naturligvis ved ønsket om et fælles indkomstgrundlag ved beregning af alle ydelser til pensionister.

Agnete Laustsen (KF):

Må jeg til en start sige, at det egentlig undrer mig, at den socialdemokratiske ordfører så konsekvent afviser overhovedet at medvirke til gennemførelse af dette lovforslags anden del, altså beregningen af ejerboligfradraget, idet jeg erindrer mig, da vi havde den tidligere debat, som hr. Erik B. Smith var inde på, at socialdemokratiet dengang var meget positivt stemt for at fremkomme med yderligere ændringer. Jeg vil da også i den forbindelse gerne henvise til den mindretalsudtalelse, som de konservative dengang sammen med venstre fremkom med, hvori vi udtrykkeligt sagde, at vi var glade for, at der var lovet et initiativ fra regeringens side til yderligere at afhjælpe de problemer, som socialdemokratiet også godt dengang var klar over eksisterende for en række pensionister. Vi udtalte også fra venstres og konservativ side i mindretalsudtalelsen, at hvis regeringen ikke fremkom med dette initiativ – hvad vi i øvrigt havde al god grund til at tro at de ville – ville vi selv tage initiativet.

Nu kan vi jo ikke se bort fra, at regeringen er fremkommet med et initiativ. Det er ganske vist blevet en anden regering – det kan jeg jo personligt ikke beklage – men nu er der altså kommet det initiativ, som jeg dengang havde indtryk af alle var enige om skulle tages, fordi en række pensionister som nævnt var kommet i klemme. Nu er forslaget fra den nuværende socialminister jo blevet yderligere udbygget som en følge af de ændrede regler om beskatning af ægtefællers formue og formueindkomst. Jeg kan kun sige, at reglerne vel næppe kan være anderledes. Det er en konsekvens af den lovgivning, vi fik i foråret, som jeg så kan sige det om, at jeg finder den aldeles håbløst kompliceret, og derfor bliver reglerne inden for de sociale

[Agnete Laustsen]

områder nok også håbløst komplicerede. Jeg kan jo så håbe, at den nuværende skatteminister, som ved forskellige lejligheder har udtalt, at han meget gerne ser, at skattereglerne forenkles, også vil gøre en indsats på dette område. Så kan vi jo håbe på, at også dette vil smitte af inden for det sociale område.

I modsætning til hr. Erik B. Smith kan jeg så sige, at for så vidt angår lovforslagets anden del, nemlig spørgsmålet om beregning af ejerboligfradraget for blandede ejendomme, for tofamilieshuse og for landbrugsejendomme, kan vi tiltræde, at dette udvides til at gælde i alle tilfælde, hvor ydelser beregnes afhængig af socialindkomsten, og altså ikke blot som nu finde anvendelse ved beregning af pensionens grundbeløb og hustrutillægget. Vi finder, at reglerne fra starten burde have været sådan, for så ville vi utvivlsomt have undgået mange uheldige konsekvenser. Jeg kan derfor fra konservativ side tilsige støtte til hurtigt og positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Fru Agnete Laustsen undrede sig over, at socialdemokratiet tilsyneladende har skiftet holdning. I den anledning vil jeg gerne spørge fru Agnete Laustsen, om det vil være således, at man kan regne med, at man i det konservative folkeparti vil være med til at opstille et fælles indkomstgrundlag ved beregning af alle ydelser til pensionister og i konsekvens heraf trække – det skal i givet fald være ministeren – anden del af dette forslag tilbage.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Mon ikke vi skal lade denne diskussion ligge. Det er næppe én, vi kan løse her på stående fod. Jeg synes i alle tilfælde, at vi med det forslag, som nu er fremkommet fra socialministeren, løser en del af de problemer, som vi alle er klar over består.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag indeholder to dele. Den første del er en konsekvens af de ændringer af ægtefællebeskatningen, som blev gennemført i foråret. Jeg vil godt sige om det, at mit parti i foråret stemte imod og meget advare-

de imod den ændring af ægtefællebeskatningen, som blev gennemført. Ikke desto mindre kan vi indse, at hvis ikke vi i konsekvens af de forandringer i ægtefællebeskatningen, som blev foretaget i foråret, nu foretager nogle ændringer i reglerne om beregningen af socialindkomst, vil der opstå nogle provenumæssige konsekvenser for staten, som den finanspolitiske situation ikke tillader. Derfor anser vi det for at være en nødvendighed, at der gennemføres nogle konsekvensændringer i loven om socialindkomst, således at man neutraliserer de negative virkninger, der ellers ville være tale om. Den ændring af ægtefællebeskatningen, som skete i foråret, gik jo ud på, at ægtefæller får adgang til at dele formue og formueindtægter og -udgifter imellem hinanden. Det er selvfølgelig klart, at det får også betydning for tildeling af sociale ydelser, ikke dér hvor tildelingen sker på basis af begge ægtefællers indkomst eller formue, dér er det selvfølgelig ligegyldigt, hvordan man fordeler det, men dér hvor tildelingen sker på grundlag af det enkelte husstandsmedlems socialindkomst. Det er vel værd at sige, at en konsekvent gennemførelse af principperne i ægtefællebeskatningen ville betyde, at formuetillægget i socialindkomsten skulle beregnes for hver af ægtefællerne for sig.

Nu gennemføres altså så i socialindkomstlovgivningen det samme princip, som blev gennemført i ægtefællebeskatningen i foråret, nemlig at man, skal vi sige, rent proforma tillægger hver af ægtefællerne et formuetillæg i socialindkomst i lovgivningens forstand. Men værdien af formuetillægget bliver alligevel beregnet på basis af husstandens samlede formue. Det er selvfølgelig en overførelse af det princip, som blev indført i ægtefællebeskatningen, hvor man under dække af at ville indføre ligestilling mellem ægtefæller i beskatningsmæssig henseende vil tillægge hver ægtefælle en andel af formuen og formueindtægter og -udgifter. Men alligevel, når man f. eks. skal beregne rentefradrag, så udregnes værdien af rentefradraget på basis af begge ægtefællers samlede indkomst og formue. Der er ikke andet at sige om det, end at i konsekvens af, at et politisk flertal i foråret gennemførte disse regler, som er meget uigennemtsigtige, er vi nu nødt til at lave nogle konsekvensændringer på socialindkomstområdet, og det kan vi som sagt støtte.

[Fogh Rasmussen]

Den anden del af forslaget er en opfølgning af et gammelt ønske, vi har haft i venstre. Det går ud på, at pensionister, som bor i blandede ejendomme, tofamiliehuse osv., nu får adgang til at beregne ejerboligfradraget i socialindkomsten på basis af den samlede ejendomsværdi og ikke længere kun på basis af en forholdsmæssig værdi svarende til boligens andel af den samlede ejendomsværdi. Der har været en masse problemer med f. eks. pensionister, som blev boende i en nedlagt landbrugsejendom, efter at de var blevet pensioneret, og en række af de problemer bliver nu løst med dette forslag. På den baggrund kan venstre tilsige dette forslag en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Birthe Hansen (SF):

Den første del af dette forslag er en naturlig konsekvens af lov om ligestilling mellem ægtefæller på det skattemæssige område, og det er vi positive over for. Her er der nogle uretfærdigheder, som vi gerne vil være med til at rette på.

Anden del er vi derimod ikke positive over for. Vi har svært ved på nuværende tidspunkt at gennemskue konsekvenserne. Hvem er det, det drejer sig om? Hvilken gruppe er det, der får fordel af lovændringen? Er det kun pensionister under 67 år, er det de rigeste pensionister, eller hvem er det? Vi synes, det er et dårligt udkast. Bemærkningerne er uklare, indforstået teknokratiske, men vi kan jo håbe på at få svar på nogle af spørgsmålene under udvalgsarbejdet, og det vil vi så vente på.

Tove Niemann (FP):

Først blev den helt umulige lov om socialindkomst vedtaget, men ikke med fremskridtspartiets stemmer. Denne lov fik selvfølgelig nogle utilsigtede virkninger. Nogle af disse gik ud over invalide-, enke- og folkepensionister, der boede i tofamiliehuse, blandede ejendomme og landbrugsejendomme.

I februar i år vedtog folkettingen så nogle ændringer af denne lov for at afbøde de værste økonomiske virkninger for denne befolkningsgruppe.

Dernæst blev der i maj måned i år vedtaget en lov om skattemæssig ligestilling af ægtefæller, som reelt ikke giver nogen ligestil-

ling; derfor stemte fremskridtspartiet imod. Men som følge af denne lovs vedtagelse skal folkettingen igen tage stilling til en ændring af loven om socialindkomsten af hensyn til folke-, invalide- og enkepensionister.

Som det fremgår af teksten til lovforslaget, er det ikke muligt at skønne over, i hvilket omfang socialindkomsten vil blive nedsat henholdsvis forøget, samt i hvilket omfang det vil medføre forøgelse henholdsvis nedsættelse af de ydelser, som beregnes på grundlag af den enkelte persons socialindkomst. Men da fremskridtspartiet mener, at dette lovforslag vil bevirke en forbedring af disse pensionisters forhold, vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Stubbjær Pedersen (CD):

Centrum-demokraternes ordfører i denne sag, fru Yvonne Herløv Andersen, kan ikke være til stede. Derfor skal jeg meget kort give udtryk for vores stilling.

Første del af lovforslaget er jo en logisk opfølgning af den tidligere socialdemokratiske regerings politik, og anden del er faktisk også logisk og burde være en helt selvfølgelig ting.

Jeg kan tilsige en både hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Socialindkomsten er af rent tekniske grunde nødt til at følge skattelovgivningen, og den diskriminerende skattelovgivning, som vi lever under i dag, men som vi nu har ophævet – desværre ikke med regeringspartierne stemmer – diskriminerer i skattelovgivningshenseende kvinder mest. Men da vi fik vedtaget socialindkomsten, gik det faktisk op for en hel del mandlige lovgivere, tror jeg jeg må sige, at denne diskrimination også kunne gå hen og ramme mænd, og derfor er det helt afgørende, ikke bare af provenumæssige grunde, som venstres ordfører nævnte, at vi får denne diskrimination fjernet.

Dette drejer sig først og fremmest om handicappede mænd, som får ydelser, der er baseret på den enkeltes socialindkomst. Disse mænd skal nu ikke mere optage både deres egen formue og dermed deres formuetillæg og deres kones, men kun deres eget formuetillæg. Det er derfor, det skal gennemføres, og en væsentlig årsag til, at den skattemæssi-

[Aase Olesen]

ge ligestilling af mænd og kvinder gik igennem, var nok, at en hel masse pludselig opdagede, at der rent faktisk var en diskrimination i skattelovgivningen; det gik virkelig op for dem, da vi fik vedtaget socialindkomsten.

Til det andet punkt i dette lovforslag skal det radikale venstre udtale sin tilslutning. Det har ikke været nogen hemmelighed, at det radikale venstre fra starten af forhandlingerne omkring socialindkomsten ville have ønsket at undgå formuetillæg på erhvervsformuer, men vi måtte bøje os for de tekniske indvendinger, der var. Jeg synes, at vi med dette lovforslag får fjernet en meget væsentlig del af de urimeligheder, som følger af, at man også giver formuetillæg for erhvervsindkomster. Det undrer mig lidt, og det skuffer mig – men på den anden side kan man måske sige, at det er en logisk følge af socialdemokratiets optræden i foråret – at man her fra socialdemokratiets side blankt afviser disse ændringer. Jeg minder om, at socialdemokratiet meget modstræbende lod sig trække til at lave den ændring, vi lavede i foråret, og man gjorde det i og for sig kun, fordi det radikale venstre sagde, at hvis man ikke ville holde ord i den sag efter valget i 1981, blev vi nødt til at fremsætte forslaget. Jeg minder også om, at man forsøgte i sidste øjeblik at smyge sig uden om det første kvartal i år, men det lykkedes heller ikke. Det er egentlig sørgeligt, for vi har vel alle erkendt – og det må også medlemmer af socialudvalget fra socialdemokratiet erkende – at der har været tilfælde, hvor det oplagt har været en urimelighed, sådan som loven har været indrettet. Jeg er i hvert fald enig med regeringen i, at dette under alle omstændigheder er en forenkling af loven.

Men så vil jeg gerne sige til sidst, at jeg vil allerhelst tilslutte mig dette forslag på grund af det, der ikke står i det.

Jeg vil gerne takke den konservative socialminister for denne konfirmering af socialindkomsten. Det må betyde, at den hidtidige snak fra konservativ side om, at det første, man ville gøre, var at ophæve socialindkomsten, må være forbi, og det er fornuftig tale. Socialindkomsten er bestemt ikke nogen skønhedsåbenbaring. Vi har ikke fået gjort noget ved problemerne omkring de store rentefradrag. Vi mener, at det skal ordnes via en skattereform, og jeg synes, der er grund til her at notere sig for alle – og det er det væ-

sentlige i dag – at dette er, hvad den konservative socialminister nu mener skal rettes på socialindkomsten. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Når fru Aase Olesen skal minde om, hvad der rent faktisk foregik af forhandlinger forud for det, som nu bliver udvidet, er det vel også rigtigt at gøre opmærksom på, at problemerne opstod for det første for dem, der havde tofamiliehuse, for det andet for dem, der havde et lille værksted ved siden af den ejendom, hvori de i øvrigt boede, og for det tredje for dem, der havde et ganske lille landbrug. Men de tekniske problemer var af en sådan karakter, at man fandt det umuligt at afgrænse det jordstykke, som skulle være kriteriet for, at man så væk fra det som en erhvervsformue, og resultatet blev altså, at selv meget store jordbrug fik denne undtagelsesbestemmelse.

Jeg synes, det er interessant, at fru Aase Olesen her giver tilsagn om, at erhvervsformuer skal holdes udenfor, for det er jo kun for så vidt angår landbruget, at erhvervsformuerne holdes udenfor – det fremgår klart af lovforslaget, vi behandler her – ikke alle de andre erhvervsformuer. Derfor vil jeg også med ekstra opmærksomhed lytte, når nu socialministeren om lidt skal op og kvittere for den kompliment, som den radikale ordfører gav ministeren.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Ja, jeg mindede om det radikale venstres principielle holdning på dette punkt, og jeg tilføjede, at vi bøjede os for de tekniske argumenter, der var for, at det ville være meget vanskeligt at adskille erhvervsformuer fra andre formuer.

Sagen er jo, at hvis der er tale om store jordstykker, vil der næsten altid være indkomster forbundet med det. De grupper, vi her har med at gøre, er folk, som sidder inde med en erhvervsformue, som stort set ikke giver noget afkast. Gjorde den det, fik de f.eks. ikke disse pensioner for folk under 67 år.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Sandheden må vi jo kunne afsløre under udvalgsarbejdet. Der er ingen tvivl om, at vi vil kunne finde adskillige eksempler på personer med millionformuer, men med skattepligtige indtægter under 50.000 kr., som efter dette forslag vil få ganske betydelige ydelser fra det offentlige stillet vederlagsfrit til rådighed.

Inge Krogh (KrF):

Vi kan gå ind for det foreliggende lovforslag. Som det er nævnt, er den første del en følge af den forandring, der er sket i skatte-lovgivningen, nemlig at beregningen af ægtefællers formues indflydelse på socialindkomsten beregnes som formuefordelingen mellem ægtefæller i skatteretlig henseende.

Den sidste del af forslaget ser vi med stor glæde. Vi har kæmpet meget for, at det skulle indføres, at pensionister havde mulighed for at fradrage hele ejendomsværdien af deres f. eks. mindre landbrugsejendomme eller tofamilieshuse.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg glæder mig meget til, at vi i socialudvalget kan se alle de gode eksempler på folk med millionformuer, der får glæde af dette.

Hvis jeg sådan skal forestille mig et eller andet, vil jeg da lede hr. Erik B. Smith på sporet og sige: prøv at undersøge skovejere. De kan godt have nogle ret store formuer, men husk så også lige at se på, hvad de betaler i formueskat!

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er naturligvis med glæde, jeg konstaterer, at der allerede under første behandling er flertal for et lovforslag, det er ikke hver dag, det sker, så derfor er der i allerhøjeste grad grund til at markere det. Jeg har det, som en række ordførere har haft det, jeg er lidt skuffet over, at den socialdemokratiske ordfører her tager afstand fra anden del af forslaget.

For det første er det i hvert fald ikke en besparelse, det fremgår klart af forslaget, og for det andet er det efter min mening en retfærdighedshandling. Og når fru Birthe Hansen stiller spørgsmålet: hvem er det egentlig,

dette skal være til gavn for, hvem har fordel af det? kan jeg slet ikke forstå, at fru Birthe Hansen er i tvivl, for det er ganske klart, at det, som det fremgår af lovforslaget, er pensionister i tofamilieshuse, i blandede ejendomme og i landbrugsejendomme m.v., og at det, der alene er tale om, er en ligestilling med pensionister i andre former for ejerbolig, en ligestilling, som man ikke fik gennemført, sidste gang man ændrede socialindkomstloven. Jeg kan derfor slet ikke forstå, at der kan være tvivl om den side af sagen.

Lad mig sige til fru Aase Olesen, at nu skal man jo aldrig drage for vidtgående konklusioner. Der hersker ikke nogen tvivl om, at flere af de partier, som har dannet denne regering, er utilfredse med socialindkomsten som princip, men jeg vil også gerne sige, at regeringen i dag ikke på nogen måde overvejer ændringer af selve socialindkomsten som begreb. Vi har overtaget den, og vi ser ikke nogen muligheder for at ændre den på nuværende tidspunkt. Vi mener, at der først og fremmest skal være ro omkring socialindkomsten, således at vi kan se, hvordan den i realiteten kommer til at fungere.

Erik B. Smith (S):

Problemet for socialdemokratiet i forbindelse med dette forslag er ikke, at det ikke er en besparelse, men at regeringen har fundet anledning til at foretage en række besparelser, der efter socialdemokratiets opfattelse ikke alene er forkerte, men faktisk også rammer de allerdårligst stillede grupper, og jeg kan, hvis ministeren måtte ønske det, godt komme med nogle eksempler uden anvisning fra f. eks. det radikale venstre.

Det andet, jeg vil sige, er, at det kan da ikke komme bag på socialministeren, at socialdemokratiet er imod den anden del af lovforslaget. Det blev udtrykkeligt fremhævet under første behandling af det lovforslag, som altså nu ændres, at man ikke kunne drage analogislutninger til andre sociale ydelser, men at man ønskede at få et fælles indkomstgrundlag ved beregning af sociale ydelser for pensionister. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: er det således, at man kan forvente, at der kommer et udspil fra ministeren om et sådant fælles indkomstgrundlag ved beregning af ydelser til pensionister?

[Erik B. Smith]

Til slut vil jeg sige, at jeg beklager meget den måde, ministeren kvitterede for komplimenten fra den radikale ordfører på.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan sådan set over for hr. Erik B. Smith kun gentage, hvad jeg sagde før: det er regeringens hensigt at skabe ro omkring socialindkomsten, og derfor kommer der ikke andre forslag om ændringer end dem, der ligger på bordet på nuværende tidspunkt.

Derudover vil jeg sige til hr. Erik B. Smith, at jeg godt kan forstå, det er vanskeligt at indstille sig på oppositionsrollen. Vi er nogle stykker, der har kendt den gennem en lang periode, og jeg kunne da godt give hr. Erik B. Smith den erfaring, at det er naturligt som opposition, at man stemmer for de forslag, som man synes er retfærdige og rigtige. Alternativet er jo i realiteten, at en opposition aldrig nogen sinde kan stemme for et regeringsforslag, når man anvender den argumentation, som hr. Erik B. Smith gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugs-mæssige formål m.m.

(Fremsat 27/10 82).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 6-8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om jordfordeling mellem landejendomme.

(Fremsat 27/10 82).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om arbejderboliger på landet.

(Fremsat 27/10 82).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af oprettelsen af et jordbrugsdirektorat.

(Fremsat 27/10 82).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Da det er første gang, vi drøfter landbrugsspørgsmål her i folketinget efter regeringsskiftet, vil jeg benytte lejligheden her til at byde landbrugsministeren velkommen, også velkommen hjem fra USA, og ønske held og lykke med arbejdet.

Jeg skal ikke skjule, at jeg i betragtning af det, jeg måtte høre på som landbrugsminister fra den daværende oppositions og fra hr. Niels Anker Kofoeds, den nuværende ministers side, havde forventet, at det var nogle andre forslag, vi skulle begynde med på landbrugsområdet.

Der har været talt med megen ildhu og med megen fasthed i stemmen om gældsafløsning i landbruget til adskillige milliarder kroner, og det havde jeg så regnet med at vi skulle kaste os over, når nu landbrugsministeren fik chancen for at være i regering og ikke i opposition, men vi skal altså starte med at drøfte disse fire forholdsvist fredelige forslag om jordlovsadministration.

Så bemærker vi i øvrigt, at det er de eneste forslag, landbrugsministeren har i lovprogrammet, og at det er de eneste forslag, der er fremsat i folketinget endnu. Det må jo nok skuffe nogle steder i landbruget i hvert fald. Men lad det nu ligge, og lad os så drøfte de fire forslag, som dog er fremsat af landbrugsministeren.